koiased riided ärra, ning aias temmale puh: tad riided ülle. Senni koue hüdminne läks ülle, taewas selletas ennast ärra, ja päike hakkas sojaste paistma. — Pärrast ärkas se waene innimenne römsaste ommast un: nest ülles, ja andis ennast rahhule jumma: la armust, omma patto pärrast.

## Ö p p e t u s.

Se unne näggeminne näitab, kuida üks: ki innimenne ei woi jummala õigusse wasto seista, sepärrast et meie keik patto porri sisse olleme langend ja nenda ennast sellega roias: tand. Peame meie agga jummala armust ja hallastusset kinni, siis on meitel julgus, et meie patto häddast saame ärra peästetud.

---

## Kaks Waimolikkud Tröstimisse-Laulud.

Kui minna waene Pattune
Mo Pattud arwan järrele,
Täis Kartust siis mo Südda saab,
Ja minno Hirmuks tunnistab:
Muud polle lota Pattusel,
Kui Põrgo Piin ja Wallo seál;

Ta Jummalat on wihhastand,
Se lábbi sedda Palgaks saand,
Et peab temma Palle eest
Seál sadetama iggawest
Se sure Wallo Tulleste,
Mis waewab Pattust kurjaste.

Saab se mind raskest ehmatand,
Mo Süddant kangest hirmúrand,
Siis mötlen: Wäärt ma ollen kül,
Et Jummal teeks ka nenda mull',
Et ilma Hallastusseta
Mind lükkaks Põrgo Armota.

Agga ta Sanna ütleb meil,
Et temmal helde Issa Meel;
Ta on Mailma armastand,
Et se kül tedda wihhastand;